બનામે ખુદા.

પારસી બ્રિટાનીયા નાટક મંડળી.

ફેરફાર સાથે અસલી

હાર-જીત.

પરથી ઉજાળવી કાઢેલા ખેલમાં ગવાતા ગાયનો.

આવૃતી પહેલી

કીમંત બે આના

સુરત.

"નારાયણ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ઝાંપાપીઠ બજાર સુરત.

બનામે ખુદા ૧૯૭૯

નાટકના પાત્રો.

ઉરદુ નામો — શેકસ્પીયરના નામો

શાહ નાસીર ...મીસરનો શાહ... ... ... કીંગ લીયર.
સલીમ ... .. વજીર ... ... ડયુક ઓફ ગ્લાસ્ટર.
મહેમુદ પાશા ... સીપાહસાલાર ... ... ,, કેન્ટ
આસુફ પાશા ... શાહનો વડો જમાઇ ... ,, આલ્બની
ખુસરો પાશા ...શાહનો બીજો જમાઇ . . ,, કાર્નવાલ.
ખલીલ અફન્દી... લાલારૂખનો ઉમેદવાર ... ,, બરગન્ડી.
હુમાયુ પાશા ... શાહનો ત્રીજો જમાઈ ... કીંગ ઓફ ફ્રાન્સ
ઇન્દલીબ... ...વજીરનો વારીસ બેટો ... એડગર.
સઇયાદ ...વજીરની રાખેલી બઇરીના પેટનો, ...એડમન્ડ.
ઇનશાઅલ્લાહ ... મસખરો ... ... ફુલ
મતલબ બેગ ... રજીયાનો ખુશામદી નોકર ... આસ્વાલ્ડ
શમશાદ ... ... કાહેરા શહેરનો રંગેલ જવાન... (વધારાનુ પાત્ર)
જલાલ ... ... કાહેરા શહેરનો બુઢો અમીર ...(,,)
રજીયા ... મોટી શાહજાદી ... ... ગોનેરીલ.
સફીયા ... વચલી શાહજાદી ... ... રીગન.
લાલારૂખ... નાની શાહજાદી ... ... કોરડેલીયા.
શકીલા ... ઇનશાહઅલ્લાહની પરણેતર ... (વધારાનુ પાત્ર)
સનોબર ... જલાલની ભત્રીજી ... ... (,,)
અજુબા ... શકીલાનીમા ... — (,,)

એ વતરોગે ડાકટર, હકીમ, પોલીસ, ઇન્સ્પેકટર, હોટલવાલો ખીદમતગારો, સીપાહો વીગેરે.

મુકામ મીસર, શાહેર કાહેરા, તથા આસેક આંદીવા

૧૯૭૯

બનામે ખુદા.

હાર—જીત.

એના ટુંક સાર.

બાબ પહેલો.

પરદા પહેલો—ખુશામદને ચાહનારો, જરાક જેટલી વાતપરથી ગુસ્સામાં દીવાનો બની જઇ ઓરતું દોર કરનારો પણ દીલનો સાફ અને ભોળો એવો મીસર દેશનો શાહ નાસીર, જવાન ગાદીવારસ હકદાર બેટાની ઉમેદમાં નાસી પાસ થઈ પોતાની ત્રણે દીકરીઓની લાયક નરો સાથે શાદી કરીઆપવા અને તેજ વખતે પોતાની સલતનત ત્રણે દીકરીઓને સરખે ભાગે વેંહચી આપવા દરબાર ભરાવેછે. દરબારમાં પોતાનો ઇરાદો જાહેર કરેછે. સલતનત વેહેંચણીનો સવાલ એક બાબદપર આવીને અટકેછે. તે એજ કે જે દીકરી શાહ તરફ બોલીને વધારે પ્યાર બતાવશે તેને સલતનતમાં વધારે મોટો ભાગ મલશે. આપ મતલબથી ખુશામદ ખોરીશાહ નાસીરની મોટી બેદીકરીઓ રજીયા અને સફીયા મોટા મોટા બોલોમાં ખુશામદથી ભરપુર તારીફ કરી શાહને રીઝવેછે. શાહ તેબધું ખરૂં સમજેછે જયારે ત્રીજી દીકરીને પુછતાં તે બાપડી નેકીને ચાહનારી રાસ્તીથી વરતનારી, રાંક ખવાસની છોકરી, બાપ તરફ જેટલી હદનો પ્યાર હોય તેટલુંજ બતાવે છે. શાહ તેની ઊપર ખફા થાય છે; તેણીને દેશબદર કરે છે- તેણીની તરફથી મહેમુદ સીપેહસાલાર શાહને વાજબી દલીલથી કાયલ કરવા જાય છે, ગુસ્સામાં આંધળો બનેલો શાહ તેને પણ સલતનતમાંથી હાંકી કાઢે છે. લાચાર થઇ પડેલી ત્રીજી છોકરી લાલારૂખ તાતારનો શાહ ફક્ત તેની રાસ્તબાજીપર આશક પડી તેણીને પોતાને ત્યાં લઇ જાયછે.

પરદા બીજો.—વજીર સલીમનો બગીચો.— રાખેલી બાઇરીને પેટે અવતરેલો વજીર સલીમનો હરામી છોકરો સઇયાદ, વજીરના હકદાર બેટા ઈન્દલી

બને ઘેરમાંથી હાંકી કાઢવાની યુક્તી રચે છે અને ભોળા વજીરને બેહકાવી ફક્ત વજીરની કુલ જાયદાદ મેલવવા માટે ઈન્દલોભને હાંકી કઢાવી પોતે પોતની તરકીબમાં ફાવે છે.

પરદો ત્રીજો.—રજીયાનો શાહી મહેલ.—જે છોકરીને બુઢા બાપે પોતાની સલતનત આપીને હુકુમત ચલાવતી મલેકા બનાવી તે છોકરી રજીઆ પોતાના બુઢા બાપ તરફ ફેરાવન બની ફક્ત એકલે હાથે રાજ ચલાવવા તેને ઘરમાંથી હાંકી કાઢે છે.

પરદો ચોથો.—ઇનશાઅલ્લાહનુ મકાન. શાહ નાસીરના મશકેરા ઈનશા અલ્લાહની ભવીષ્યમાં થનારી મોહરદાર નામે શકીલા પોતાની બુઢી બીમાર માદર અજુબા સાથે હવા ખાવા ઈસકન્દરીયાના હોટેલમાં જવાની તઇયારી કરતી દેખાય છે. તે અરસામાં શકીલાની એક સહી પોતાના બીમાર બુઢા કાકા સાથે હોટેલમાં જવાની ગોઢવણ કરવા શકીલા પાસે આવેછે. તે દરમ્યાન શકીલાનો એક દુરનો ખેશી શમદાદ મલવા આવે છે. તે શનોબરપર આશક પડેછે. સનોબરને મેલાવવાની કોશેષ કરવા પોતાની ખેશી શકીલાને સમજાવેછે, અને તે તેની સાથે હોટેલમાં જવાની તઇયારી કરેછે. એ વાતચીત દરમ્યાન અચાનક ઇનશાઅલ્લાહ ત્યાં આવી લાગેછે, સમશાદને પોતાનીબઇ-રી સાથે પ્યાર ભરી વાતચીત કરતાં જોઇ વેહેમાય છે. છેવટે વેહેમાયલો ઇનશાઅલ્લાહ તેઓની પછવાડે હોટેલમાં છુપા લેબાસમાં જવાની તઇયારી કરેછે.

પરદો પાંચમો.—સફીયા શાહજાદીનો મેહેલ.—બુદ્દો શાહ નાસીર બીજી છોકરી આગલ રેહેવા જાય છે તે પણ પોતાની બેહેન પ્રમાણે તેને પોતાને ત્યાંથી હાંકી કાટે છે.

બાબ પહેલો ખતમ.

બાબ બીજો.

પરદો પેહેલો.—સરીયા શાહજાદીનો બગીચો.— નીરાધાર થયલા શાહને મદદ કરવાની મસલેહત, શાહનો વજીર સલીમ તથા એક વખતનો હાંકી કાઢેલો સીપેહસાલાર, પણ હમણા શાહની નોકરીમાં નામ બદલાઇને રહેલો

વપ્રયોગ કરે છે. અને શાહને તેની મરજીથી નાની છોકરી આગલ મોકલી દેવાની ગોઠવણુ કરે છે વજીરનો હરામી છોકરો તે બધી વાત સાંભળી લઈ બન્ને ઘાતકી શાહજાદીઓને તે વાતની ખબર કરવા જાય છે, કે જેથી પોતાના બાપ વજીર સલીમની જગા પોતાને મલે અને તેની કુલ જાયદાદાનો તે માલેક થાય.

પરદો બીજો.—બરફવાલા પહાડોનું જંગલ.-હાડમાર થયલો શાહ તમામ મનુષ્ય જાતપર નફરત જતાવી જંગલમાં વસવાટ કરતો દાખલ થાય છે. ત્યાં પોતાના બાપની બીકથી વજીરજાદો ઈન્દલીબ તેજ જંગલમાં વસવાટ કરતો મલે છે,પડેલી આફતોથી શાહ દીવાનો બને છે. વજીર તેને ત્યાંથી નાની શાહજાદી લાલારૂખ આગળ મોકલાવી દે છે. ઇન્દલીબ પોતાના બાપને ઓાળખે છે પણુ વજીર પોતાના દીકરાને ઓાલખતો નથી છેવટે તેઓ પોત પોતાને મુકામે જાય છે.

પરદો ત્રીજો.—શાહજાદી સફીયાનો મેહેલ.-શાહની મોટી છોકરી રજીયા પોતાના ખાવીન્દપર પ્યાર ન હોવાને લીધે સઈયાદ સાથે છુપી મહુબ્બત કરે છે. તેઓ એક બીજાને ચાહતાં શીખે છે. ત્યારબાદ બીજી શાહજાદી સફીયા પોતાના ખાવીન્દ સાથે ત્યાં આવી લાગતા વજીરજાદો સઈયાદ પોતાન. બાપની ચુગલી કરે છે કે વજીર સલીમે, શાહને લાલારૂખ આગલ પોંહચાડવામાં મદદ કીધી છે. બન્ને શાહજાદીઓ અને ખુસરો પાશા વજીરને પકડી મંગાવે છે, અને તેની નમકહરામી માટે આંખ ફોડી આંધળો બનાવે છે. જેમ કરવા જતાં ખુસરો તેના એક નોકરને હાથે મ.યો જાય છે.શાહજાદી સફીયા બેવા થાય છે.

પરદો ચોથો.—ઇસકન્દરીયાનું હોટેલ–શકીલા આજુબા તેમજ શમશાદ સનોબર વીગેરે આવા લાગેછે. તે દરમીયાન ઇનશાઅલ્લાહ પણ છુપા લેબાસમાં આવી લાગેછે, અને પોતાનુ નામ બદલીને મીમ.હે. ઈબરાહીમ રાખે છે. એતેફાક એવો બને છે. કે હોટેલમાં રહેતા એક ડાકટરને ચોકસ ડાકટર તરફથી ખબર મલે છે, કે " હું તમો તરફ એક ગાંડા માણુસને ટ્રીટમેન્ટ વાસ્તે મોકલી આપું છું કે જેનું નામ મીમ. હે.ઇબરાહીમ છે તેને સંભાળજો." હોટેલનો ડાકટર ભુલમાં ઇનશાઅલ્લાહને ગાંડો શખ્સ સમજી લે છે બીજી તરફ શકીલાને ઇનશાઅલ્લાહપર પોતાનો ખાવીન્દ

હોવાનો શક જાયછે. ત્યારે શમશાદને એક શરતપર સનોબર સાથે મેળવી આપવાનું વચન આપે છે કે, કોઈપણ તરકીબથી એ નવો આવેલો શખસ કોણ છે તેની તપાસ કર. શમશાદ તેની પાસે જાય છે. નામ જોવા ખાતર તરકીબથી રૂમાલ ચોરે છે, જેપર સનોબરની નજર પડતાં સનોબર શમશાદને ચોર સમજવાની ભુલ કરે છે.

પરદો પાંચમો.—શાહજાદી રજીયા તથા તેનો વર આસુફ વચ્ચે ઝગડો, એક હાંથપર આસુફ રજીયા તરફ ધીક્કાર બતાવે છે, જ્યારે બીજા હાથપર રજીયા સઇયાદપર પ્યાર દેખાડવે છે.

પરદોછઠો.—લડાઇના મેદાન માં લાલારુખનો તંબુ—લડાઇના મેદાનપર શાહ નાસીરનો લાલારુખ સાથે મેલાપ થાય છે,

પરદો સાતમો,—જંગલ —ઇન્દલીબ સાથે વજીર સલીમની મુલાકાત ઇન્દલીબ પોતાના બાપને પોતાના આસરામાં રાખે છે, એ અરસામાં પોતાના વરનુ ખુન કરવાં માટે રજીયાએ સઇયાંદપર લખેલું કાગળ લેઈ ખુશામદી નોકર મતલબખેગ પોંહચાડવા જતાં વજીરજાદા ઇન્દલીબના હાથપર માયે જાય છે, કાગળ ઇન્દલીબને મલે છે. જેની ખબર આસુફને ગુમનામથી પુગાડે છે,

પરદો આઠમો—શાહજાદીસફીયાનો મેહેલ—સફીયા સઇયાદની મહોબ્બતમ ગરકચુર બને છે તેદરમ્યાન રજીયા અસુફ સાંથે આવે છે બેહેનને પોતાના આશક સાથે પ્યાર કરતાં જોઇ કીનો લેવાનો ઇરાદો કરે છે. બાદ સઉ લડાઇપર જાય છે.

પરદો નવમો.—આલેકઝાંડ્રીયાને કીનારે લડાઈ—લાલારૂખની હાર, અને રજીયા સફીયાની જીત.

બાબ બીજો ખતમ.

બાબ ત્રીજો

પરદો પહેલો.—હોટલનો એક ભાગ,—વેહેમાયલો દાનશાઅલ્લાહ પોતાની બઈરીને શમશાદ સાથે વાતચીતમાં રોકાયલી જોઇ ગુસ્સાથી દીવાનો

બની જાય છે; તે દરમીઆન ડાકટર ત્યાં આવી ઈનશાને ગાંડો સમજી તપાસે છે. અને બધા માણસોને તે ગાંડો હોવાની તથા પોતપોતાની સંભાલ લેવાની ચેતવણી આપી જાય છે, ઈનશાઅલ્લાહ ગુસ્સામાં પોતાની બહેરી આગલ ખુલાસો મેલવવા તથા શમશાદને સજા કરવા બાગમાં જાય છે. તેજ વખતે મીસ. હે. ઇબરાહીમ ખરો કોણ છે તેની ખબર કાઢવા સફીલા શમશાદને મોકલાવેછે શમશાદ આવી ઇનશાનું પાકીટ તેનું નામ ઠામ જોવા માટે ખોલવા જતાં ચોરી કરતા ઇનશાના હાથપર પકડાય છે. ઇનશા તેને ચોરીના ગુનાહમાં કેદ કરી પુલીસને બોલાવવા જાય છે.

કેદ પડેલા શમશાદ આગલ સનોબર આવેછે. સનોબર તેને ચોર સમજે છે પણ એ બધું શાને માટે થયું તેનો ખરો ખુલાસો સનોબર જાણી લે છે, ત્યારે તેને છોડી મુકે છે. બીજી તરફથી ઇનશા સીપાઈઓને લઈનો આવે છે, ડાકટર ને સીપાઇ ચોરને પકડવાને બદલે તેનેજ ગાંડો જાણી પાગલખાને લઇ જવા માટે કેદ પકડે છે.

પરદો બીજો.—લડાઇ હારી જતાં સઇયાદના હાથપર લાલારૂખ તથા શાહ નાસીર કેદ પકડાય છે.

પરદો ત્રીજો.—ખોટાં પાગલ ઈનશાઅલ્લાને ખરાં પાગલ તરીકે માની હોટેલવાલો અને ડાકટર તેને પાગલખાને લઇ જવાની તઇયારી કરે છે તેટલા ખરો પાગલ આવી લાગતાં બધી ભુલભુલામરીનો ખુલાસો થાયછે.

પરદો ચોથો.—શાહી કેદખાનું.—રજીયા, સફીયા આસુફ અને સઇયાદ શાહી કેદીઓનું ઈનસાફ ચુકવવા જતાં આપસમાં લડી મરેછે. વાત પરથી વાત વધતાં શાહજાદીઓની બદકારસ્થાની તથા સઇયાદની નમકહરામી જાહેર થાય છે, ત્રણે પોતાનું આવી બનેલું જોઇ આપઘાત કરી મરણ પામે છે. શાહ નાસીર તથા લાલારૂખ ત્યાં આવી લાગે છે. છેવટે બદીની હાર અને નેકીની જીત થતાં ખરી વારસ લાલારૂખ શાહજાદીને સલતનત આપવામાં આવે છે

પરદો પાંચમો.—તાજપોશીની કીયા—લાલારૂખને પોતાને વાજબી હક મલે છે અને આખરે ખોટી ખુશામદખોરી શાહજાદીઓ રજીયા અને સફીયાની હાર થાય છે, અને નેકી અને રાસ્તીની શાહજાદી લાલારૂખની જીત થતાં નાટક ખતમ થાયછે.

બાબ ત્રીજો ખતમ.

બનાંમે ખુદા

હાર-જીત.

૧

સાખ—કુદરત સુમરત રખ તેરી સારે
ધ્યાન ગ્યાન તેરો રહત દીન રયેના તુહી નીયારે
નીઆરે દીલો જાનો સાજકો તોપે વારે
ગાજન કે રાજ જગવાલી અમર તેહારો રાજ
પન્નવડો કર પલંગ રાઇ અપસોપબક નવાજ
જામે કુકુમ રાની આલમપેં સુલતાની
તાહારી હસ્ય જાની લાસાની નુરાની હાં

૨

રસ્ત્યા—હર ચન્દ મર્ગે હથ્ય તુ દન્માં સાહે આવી
મગર ખુદાથી બન્દ પરવર મરને જાના.

૩

લાલારૂખ.—હોએ સ્ત્રી જાની ઝ્યારા પીવા દીલદાર
હોગી સચ્ચી ચાહત પતીકી હએ નારી સુભાવ
ઉસીસે સોહાગ્ય દીલી પ્યાર
અમ્માં બાવા બીરન અ.જી.બેંકા છુટે લગાવ
મેહુગા પીયાકા સદા સાથ

૪

લાલારૂખ.—અબ જાના એહ નાના હરમાના તેરા
સોહાના બેગાના વગાના મેરા

આજવાલા ઝાજવાલા દીલબર પ્યારા હાં
આન વાલા શાન વાલા આલા
દીલ ભરીયાં હાં કર કર દીલ પર સાયા.

૫

ગુલરૂખ.—મેરે પ્યારે બાબાજી આંખોંકે તારે ન બાબાકો ભુલના
હુકમ માનના, ઉ.ક. પહેચાનના, બાપીને મત ભુલના.
રઝીયા—સકીના—બા બા ભિખારી બાબાજી પ્યારી મુંહ બટકે બોલના
રઝીયા—જો હુકમ આપકા
ગુલરૂખ.—મીઠી બાતેં બોલના
સકીના.—હમ ધ્યાન આપકા
ગુલરૂખ.—બનો દીલસે પુજના

૬

રઝીયા—રાજ ઝમાના તાજ સહાના
કાજ બઢાના આજ સોહાના
ચમક દલકતક ઝલક દીખાના
તડક ભડકકર ધડક દીખાના
ઝગડ બીગડ કર અકડબી જાના
ઝટક પટક સબ ખટક મીટાના
મુલક માલેક હમી હમ મલીક આપકા ભય કુચ્છ નહીં
કબાબમેં હમ રખેં અપને બાપસે કુચ્છ નહીં
ધીકારસે વોહ દીલ બહેલામેં હમ તુમ રાજ કરે.

૭

સજ્જાદ—ચંચલ નટખટ આહૂત, ઝગમગ શોર શારારવ
હમેં સબટંચ મેરે
ફીતરત જુંરઅત સખાવત મુજમેં હમઝાહીર આ.શક.
શાનો શૌકત કી હમેં આદત

૮

સજ્જાદ— મેં વોહ બચ્ચા હું સાહુ તો જુતકો શામ કરદું
ગુલશનમેં ફૂલ ફુલોંકા જમા હરામ કરદું

८

મુજમેં કમાલ એહ હુએ ઇમલીકા આમ કરદુ
શવતાંસેભી ન હોવે જો મએં વોહ કામ કરદું
જીસપર નીગાહ ડાલું તુરકી તમામ કરદું
ધર દર જર સર સબપર અપ્સર હરફન કરકર
દુશમન બનકે ફાંસું બશર કો પલમેં

૯

મહમુદ પાશા—કૌન સુઝે ઇસ ભેસમેં જાને ગ્યાની હોતા ગ્યાનકો માને
પાપી જગતકે લોગ સીયાને, દુખ સંકટ હર આન =
કાસે કહું મેં અપની બીથાકો ચયન નાહીં મોહે આવે
હાય હાય કયસે જગત સગત બયરી સગરી હુએ-
કોધ ન આએ કામ =

૧૦

ઇનશા અલ્લાહ—હયરાન હું નીપટ બાર ખુદા ઇનસાન હુએ ખતર જાન
સુલતાનપે ગજબ ડાલ દીયા અજબ ટાલ દીયા
મેરે રહેમાન એક કયા સામાન યગાનોને ઘાત કીયા
ફરમાનપે જો કુરબાન થી વોહ ખતરે જાન બની

કોરસ.

એહ જગત પાપ ભરા હુએ કપટ ઝુટ દગા
કામકે ગરજી કામકે ફરજી નામ કે હુએ ખરે
યાં મકર જાલ બીછા હુએ ફાંસકે નાસ કરે
સંભાલ કે ચલના છલકો બલકો કલકો દેખ જરા
તુફાન એહ અજબ આન પડા મહેમાનપે ગજબ જાન
જો યારથા સીતમગાર બના ચમન ખાર બના
કભી એતેબાર નહી જીનહાર હુએ ધોકેકી ટટ્ટી જહાં
યહાં જાનકા જીગર યાર નહીં ખબરદાર રહો

૧૧

શફીકા— પ્યારે તોપે એહ મન લલ ચાયરે
તોરે હુસ્નો અદા પે મર જાયરે

વફા કરેંગે સનમ હમ તેરી જફાકે લીએ
જુદા ન સુઝસે હો અય બુત કહીં ,ખુદા કે લીએ
આજનકી આહતમેં જીયરા ભમાએ હારી
મએ હું તો પે વારીરે

૧૨

ઇનશાઅલ્લાહ—પ્યારી આવ આવ આવ રૂઠ નહીં જાવ આવ
બોસા તો દીલાવ આવ ગલે લગ જાવ આવ
શકીલા— જાવો ન મોહે સતાવ—
ઇનશા—પાઉં પડું માન જાવ
શકીલા—હાથ ન લગાવ પેહેલે તઓબા કરો મુંહકો પીટો
ઇનશા—તઓબા તઓબા તઓબા તઓબા
શકીલા—એજી બસ બસ તુમપર હું દીલસે ,કુરબાન
ઓ બાંકે જવાન—

૧૩

માહ,મુદ પાશા—કલજુગ તેરી ગત ન્યારી એહ,ગમ હએ ભારી
કરમ ધરમ કર નેક,જાત રખ યાદ બાત =
રાજા બયરાગ ભયો આ આ આ આ આ આ આ
દાતા દાતા તુ અબકર સરવર સુમરીએં સદા
તુમ મન રટ કર મેરી સારી કરના બારી
દુખ હરનારી કષ્ટ એહ સારી રખ્ખે બારી
અય કીરતારી આજ =

૧૪

શમસાદ—હાથ મીલા સાથમેં આ બાત બન :
ક,ઓલો પથમાં સચ્ચા સચ્ચા કર હમસે પુરા
શકીલા—લો એહ ક,ઓલ
ઇનશા—કયો હાથ મારકે લેતા વાઅ,દા શયતાં જા,દા
કૌન શકીલાકા હુએ દાદા

૧૪

શમશાદ—દીલજસ્ટી મીલા
ઇનામ—નટખટ નીકલા
સજીલા—ઉસે ટીલ ટીખલા
ઇનિલા—આપ હટ સીકલા

બાબ પહેલા .ખતમ.

૧૫

સલીમાદ—દીલ હુવા ખુસ મેરા આ હા હા હા હા
કે જી હુવા ખુસ મેરા આ હા હા હા હા
અલ્લાહ મયને કયસા કાંટા હટાયા
કે અબ તક લઓટકે મુ.જી ન આયા
નેકી નેકી કહે તે હયં સબ કયા નેકી કયા નેકીરે ભાઇ
અપરો ઇસારત કરના હોતો કરતે રહો બુરાઇ
કે જીસને .અપરાકા મુંહ દીખાયા

૧૬

સહાયાદ—જાઉં જાઉં જાઉં શીતના જગાઉં મએ હાથોંપે સરસું જમાઉં
કોહે ચીરાં બનાદે આતીસ શીરાં બનાદે આગમેં ભરદો જલાઉં
તાકપે જુ.ડા અબ આન લગાહએ
તીર કમાં અબ ઘરબી ચ.ડા હએ
કરદું નીશાના મયં અંદર કયાહએ
લઓટન કબુતર બનાઉં .અદમકો પહોંચાવુ સાયાદ કહાઉં

૧૭

સાહ.સુદ પારસા—કપસી ખ.ારી હએ એ બારી બજપર આહો જા.રી હએ
બેરી બેટા કુટુંબ કબીલા માતા પીતાકી ઝુઠી લીલા
કોઇ ન આવે કામ કીસીકે દુખ સુખકા તુ બારી હએ =
કલ એહયા કીસ .ત.ખ્તકે ઉપર આજ હએ કપસી .હાલત અબતર
લા.અનત ઉસ અવલાદકે ઉપર જીસસે જી.લ્લતો ખ.ારી હએ

૧૮

ઈ.નસીમ—.અજબ ખેલ હૈ દુન્યા જીસમેં ચાલ હમેશા રંગીલી હય
સચ પુછોતો દુન્યાદારી એક બાજી. અવરંગીલી હય
જો આગે અપને બયઠા હૈ વહીઃહૈ .ખુદ દુશ્મન અપના
રાહદીખાને વાલા હો જાતા હૈ યાં સજ.ન અપના

૧૯

રજી.યા—શીજ.એ આલમે ઇમકાં એક ગુલ.જારે મુહબ્બત હૈ
બશર શાકલે ગુ.લો બુલબુલ હવાદારે મુ.હબ્બત હૈ
નજ.રા આરિજે. ગુલકા હૈ નુસખા દર્દે બુલબુલકા
હવાએ વસ્લે સેહ.ત બખ્.શે બીમારે મુહ.બ્બત હૈ
મરીજે. ઉલફતે જાનાકા દરમાં કોઇ ક્યા જાને?
મસીહ.સે ન અચ્છા હો વોહ આજા.રે મુહ.બ્બત હૈ
તપના અંજુમન મેં શમ્અ પરવાનેકી રોશન હૈ
મુરાદે બુલબુલે ગુલશરહે ગુલજા.રે મુહ.બ્બત હૈ

૨૦

રજી.યા—છયલા મેં હું તોપે કુ.રબાન.મોરે પ્યારે
મોરા સાંવરા રંગીલા પાગ્રૂ વાહ તારા માહ પ્યારા
તુ તો મેરા મોહન ધની
સાબિત—તુ તો મેરી મોહની બની અચ્છી બની
અ.જબ બની મીલી શાહમાની મીલી કામરાની મીલી,
વાહ વાહ ક્યસા બના હાં હાં હાં હાં

૨૧

ખુરશીદ પારસા—ઊસ પુ.ર ફન કો બદ.જકો. હા.જીર લા લાજારે
જા .જાલીમ અ.જલમ કોઝલાની. શામતાં બદ અખતર કોસાની
પકડ કે ઝકડ કે જકડ કેલા કાતીલ .ખુની કાતીલ .ખુની
વો મજનુની લાલા = ઊસ =
.ખુદસર અપર .ખુંની ખંન્.જર. ગેસંક સરપર મારૂં જમેકર
કાટું છાટુ ગરદન હાથુ. જો મુઝકો લારે = ઊસ =

૨૨

સનોબર—પ્યારે પ્યારે હાંરે મોરા સાજના
થારી છટા ક્યા પ્યારી પ્યારી લાગે હાં
તસ્બત બરસવ હરસે ધરાએ
બાગે આલમમેં સનોબર મેં તો શમશાદ હુએ તુ
સર્વે આજાર હુએ દીવાના હુએ આજાદ હુએ તુ

૨૩

સનોબર—આશક હોકે દઓડે દઓડે આએ મીલને યહાંજી
શમશાદ—હાં હાં ખુબ ખુબ તુમને જાના હુએ પહેચાના
સનોબર—મુજપે દીલસે લટટુ પટટુ ચપડ ગટટુ હો ગયેજી
શમશાદ—હાં હાં ખુબ ખુબ તુમને જાના હુએ પહેચાના
સનોબર—મએં હું અંજાન નહીં મુજકો પહેચાન
મેરે આયાસે બાત કરો પહેલે જીસાન
શમશાદ—ઈનકો સમઝાઉં કએસે ગડી ખુલાઉં કએસે
સનોબર—છાતા ગેહડે થામો જરા આતી હું ઈસઆન

૨૪

આગા—સે આના મારા બિંદ હોવાજ દાહ ફુલુસ નાએં માગતા
ઈનશા—કયસા સમઝાઉં કના કરૂં જબાન મન હુસ નાએં જાનતા
આગા—ચરામી કુની તકરાર
ઈનશા—પડે તુઝપે ખુદાકી માર
આગા—હાયરે ફુલુસ
ઈનશા—ચુપ બે મનહુસ
આગા—હાયરે ફુલુસ
ઈનશા—જા મરદક
આગા—તુ મરદક
ઈનશા—તુ મરદક
તેરા સતીયા નાસ જાએ

આગા—બિદેહ બાબા દિરમ દિરમ
ધનશા—મર દુદ તુજકો હયન. ખાક

૨૫

રજીયા—તોરી પ્યારી નઝરીયાં નેનોને મારી કટારીયાં
મીલ જાવો સતાવો ન મોહે જરાવો સવરીયા
સઈયાદ—તુને મારા સીતમગર દીલપર એહ ખંજર
સુંરત મોહની સુરત હાય જીયા મોરા જાય
રજીયા—મેરા છયલા સનમ સયલાની ધીર કયસે ધરું હાયરી
આવો આવો પીયરવા ન મોહે સતાઓ નયના તોરી
મદવાકી ભરી પીયા ગરવા લગાઓ જરી

૨૬

રજીયા—કઓલે વફાકો ન જીસે ભુલાના
જાઓ જાઓ જાનીકે જાનાં
જાને જાન દીલબર જાનસે તુ બરતર
કયું કર ભુલું ઇન બાતોકા દમભર

૨૭

લાલારૂખ—એ જગધારી મયં દુઃખીયારી સંકટ ભારી જીયા હાય
અલમો ગમસે હરદમ રહું દીલ ફીગાર
રબ અબ તુ મોરો દુખ નીવારો બીપતા મોરી ટારો
હરદમ રંજ ગમ મોરી જાન જરાએ
તલપું કલપું મએં બારી
સુધ બુધ બીસારી અબ સબ હમારી
અબ સબ હમારી અબ સબ હમારી

૨૮

સબ—આજ શાહેવાલાને પાઇ શફા; સાજ સબો આલા દુબાલા હુવા
રાજ કરે બાગોંમેં બાદે સબા તાજ ગુલે લાલાકા સરપે રખા

બાદે સબાને બાદાકે પ્યાલે આજ પીલા ગુલોકા મતવાલા હૈયા
કુયસી બહાર હએ સહેરા ગુલજાર હએ
માલી-નીસાર હએ જાન જાન જાન
બુલબુલકી શાદ હએ યાં ગુલકી શાદ હએ
હંસીલ મુરાદ હય કામીલ મુરાદ હય
ગાઓ મુબારક બાદી નાચો નાચો સારી પ્યારી
ન્યારી ન્યારી વારી વારી જાએં

૨૯

સાકીયા—અદા બાંકી તીરછી યાર તેરી ચાલ હએ મતવાલી
તેરે બાલ જુલ્ફેં કાલી
તેરી આંખ જાદુ ડાલી, બની લાલ મએકી પ્યાલી
ઉફ્રે સઈયાદ મેરે દીલકે ફંસાને વાલે.
તુજસે કમ દેખે હએં અંદાજ દીખાને વાલે
સઈયાદ—ઓ દીલબર બરતર સરપર ફન્દે—
જુલ્ફેં બડી પુરફન દીલકા એહ ફંસત ફીરત હય
કરકે ઝાંસા લાસા જાલા ફાંસા
શીકારી બનકર તેરી નીગાહેં કરત હરદમ સઈયાદી

૩૦

સબ—પીલો પીયાલે પાવો બાદાસે દીલ બહેલાવો
રીઝો રીઝાવો ગાવો અબ નાચોજી ઠુમક ઠુમક
ખુશ રંગ મદકા પ્યાલા જીસસે હો જગ ઉજીયાલા
હાં હાંજી હાંહાંજી સબ સબીયન હીલમીલ નાચો

બાબ દુસરા ખતમ

૩૧

[illegible]આદ—ચહેરા ગોરા ગોરા જીસને દીવાના બનાયા
કુછ મ[illegible]તો નીસાર, ઉસ્પે દીવાનાવાર

[illegible]—તુમ્હે દીવાનાવાર બના ઠહેર જા
મુજી. તુઝે પાગલ બનાકે છોડ દુ઼ં

[illegible]જીલા—મયને વાઅ.દા કીયાથા મીલાનેકા ઔર શાદીકા રીસ્તા જુડાનેકા
કરો વાઅ.દા પુરા મતલબ રહે ન અધુરા

૩૨

[illegible]નોબર—પારા પ્યારા તોપે વારા જીયરા
જાન ફીદા તુજપર દીલબર હમદમ બનકર
તારા જો મય્એ હું તો હય્એ તું ચાંદની
ચમકતા દમકતા ઉજયરીયાં
ઝુલઝુલો ગુલફી હય્એ જોડી બની
નીસદીન પલછીન રંગ રલીયાં
વક.ત નગંવાઓ આય્એંગે સીપાહી
જલ્દીસે ટાલં મયં તુમકો નીકાલું એહ અંગુસ્તરી યાદગાર લો

૩૩

લાલારૂખ.—તુ રખના મારી પત મય્આલા
તોરી બિનતી કરે નીત લાલા
જુધકે રનમેં કય્એસી બીતી
તુંહી લપ [illegible]ાજનકા રખવાલા

૩૪

સઈઆદ—હાંરે શાદી રચાઉંગા રાજભી પાઉંગા તાજભી પાઉંગા મય્એ
ખીલે જોબન ચમન બનકે હાં રહે ચલન ફબન તનકે હાં
લુટું મય્એ ઇ.શરતકા જોબના
કરેંગે સરકારી દરબારીં બય્એ પારી બાજા.રી બાજા.રી
મુજકો સલામ
વજી.ર બદકે શાહ બનું, સીતારા ચમકે માહ બનું

અગરે [illegible]સે ધુમકરૂં, ફતેહ રૂસ વ રૂમ કરૂં
લુંગા દબા[illegible]તો મુલકે તાતાર
જલવા લગા[illegible] કે જોઈ પાઉંઆ
મજે. ઉડાઉંગ દાનો મેરી દીલદાર

૩૫

[illegible]—લડકી બોલી ભાલીજી કબતક હોગી બાલીજી
ના.જોકી વોહ પાલીજી આ.ખીર જાનેવાલીજી
જબ દીન ગીન ગીન કર સિન બ.ઢે તબ ઘર શઓહરકે હાથ,
ઘર દર તજકર ચલી સંગ ઉસકે મરે દમતક જો સાથં

૩૬

[illegible]—ગુલશન કએસા ફુલા જો બુલબુલ સુધ બુધ ભુલા
દાના થા સો દીવાના બના શકી વહેમી હોકે યાં
પરેશાની કએસીથી યહાં રાજે. નેહાં હો ગયા .અયા
ઇનશા અલ્લાહ સાદીકા સમા પાએ હંય મુરાદ હાં

૩૭

બ—અય દાવર જાં પરવર તુ બેગુમાં
ગુલ મનજ.ર હએ .ખુશતર બા.ગે જહાં
મહ પયકર બની સરવર મલકએ .જમાં
રખ સરપર પુર જોહર તાજે ગરાં
.હ.કદાર મુ.ખતાર હુવે પ્યારે
બદકાર ફીન્નાર હુવે બારે
હુસ્સાદ બરબાદ જાએં સારે
હમશાદ મુરાદ પાએં .સારે

